

Den ressourcekortlægning, som ligger til grund for strukturplanlægningen, må antages i vidt omfang at bygge på allerede eksisterende oplysninger, navnlig om grundvandsindvinding. Når et anlæg skal gennemføres efter planen, må der i så fald foretages supplerende undersøgelser med prøveboringer, prøvepumpninger og modelforsøg, og de nye undersøgelser kan eventuelt bevirke, at planen må ændres. Også andre forhold kan bevirke, at man må afvige fra planerne, således opkomsten af uforudsete større erhvervsvirksomheder eller trang til vandværksforsyning af områder, som var tænkt forsynet af anlæg ved de enkelte ejendomme.

Under alle omstændigheder må strukturplanerne antages at få så stor betydning for den fremtidige udvikling, at det vil være naturligt, at den offentlighed i sagsbehandlingen, der hidtil har præget sagerne om amtsrådenes indvindingstilladelser, også kommer til at gælde for strukturplanerne. Dette vil svare til, hvad der gælder for regionplaner, kommuneplaner og lokalplaner, jfr. lov nr. 375 af 13. juni 1973 om lands- og regionplanlægning, lov nr. 376 af samme dato om regionplanlægningen i hovedstadsområdet og lov nr. 287 af 26. juni 1975 om kommuneplanlægning.

I det foreliggende lovforslag er der i kapitel 3 (§§ 10–17) stillet forslag om udvidede regler om vandplanlægning. Det er herefter tanken, at amtsrådene (hovedstadsrådet) med bistand af kommunalbestyrelserne skal foretage ressourcekortlægning og behovsundersøgelser (§§ 10 og 11). Strukturplanerne deles i vandindvindingsplaner (§§ 11–13), og vandforsyningsplaner (§ 14).

Vandindvindingsplaner skal udarbejdes af amtsrådene (hovedstadsrådet) efter forhandling med kommunalbestyrelserne og skal godkendes af miljøministeren. De skal indeholde retningslinier for, hvorledes de enkelte dele af amtskommunen skal forsynes med vand, og hvorfra vandet skal indvindes, samt hovedprincipper for behandling og fremføring af vand.

Vandforsyningsplanerne skal udarbejdes af de enkelte kommunalbestyrelser og godkendes af amtsrådet (hovedstadsrådet). De skal bestemme, hvorledes kommunens vandforsyning skal tilrettelægges, herunder hvorledes vandforsyningsanlæggene nærmere skal drives (bl. a. om anlæggene skal være offentlige eller private).

Begge plantyper skal fremkomme under en offentliggørelsesprocedure. Det foreslås, at ministeren giver nærmere regler herom, således at planerne eventuelt kan behandles sammen med regionplaner og kommuneplaner (§ 16). Reglerne i

kapitel 3 er i øvrigt til en vis grad affattet med loven om lands- og regionplanlægning som forbillede.

C) Forholdet til anden planlægning

Vandforsyningsplanlægningen har også til formål at afpasse vandforsyningen i forhold til andre aktiviteter, som bør holdes adskilt fra vandforsyningsanlæg, f. eks. nedslivningsområder for spildevand, deponering af affald og visse former for råstofindvinding.

Hensynet til den *naturfredningsmæssige beskyttelse* bør indgå med særlig stor vægt, hvor en ansøgning om indvindingstilladelse berører et område, der af fredningsmyndighederne er udpeget som særlig værdifuldt i den kortlægning, som amtsrådene skal foretage i henhold til kapitel IV i forslaget til ændring af naturfredningsloven, således som denne foreslås ændret i indeværende folketingssamling.

Miljøkvalitetsplanlægningen efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 9 indebærer, at amtsrådene skal foretage en kortlægning af forureningskilderne inden for amtskommunens område og af den forurening, omgivelserne udsættes for.

De planer, der herefter i tilknytning til regionplanlægningen skal udarbejdes for fremtidig beliggenhed af virksomheder m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav – herunder planer for spildevandsanlæg og affaldsanlæg – skal baseres på omgivelsernes sårbarhed over for forurening og hensynet til de enkelte områders fremtidige anvendelsesmuligheder.

En beskyttelse af de naturgivne ressourcer, grund- og overfladevand og råstoffer, vil udgøre en væsentlig del af iagttagelsen af disse hensyn. En kortlægning og lokalisering af disse ressourcer vil derfor være et bidrag til og udgøre en del af forudsætningerne for planlægningen af den øvrige arealanvendelse, jfr. lov om lands- og regionplanlægning.

På længere sigt vil vandforsyningsplanlægningen indgå i regionplanlægningen. På kortere sigt, d.v.s. indtil der foreligger godkendte regionplaner, vil det midlertidige decentraliseringsgrundlag efter kommuneplanlovens § 15, som normalt vedrører den forventede udvikling de næste 6–8 år, være egnet også for planlægningen af vandforsyningen.

Miljøministeriet har den 22. februar 1977 udsendt et cirkulære om kortlægning og planlægning efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 9 og sammenhængen med region- og kommuneplanlægningen. Dette cirkulære indeholder bl. a. oplysninger om